

Melvin Kef: 'Vetdik' Uitgeverij Boekscout 2016. ISBN: 9789402224306. Zie ook: www.boekscout.nl (Eetverslaving/ Obesitas/ Voeding/ Bejegening/ Familieverhoudingen/ Eenzaamheid/ED)

Soort boek/ziekte stijl:

Met Vetdik neem ik je mee naar mijn jeugd om de oorzaken van mijn obesitas te achterhalen (boekscout.nl)

Boek van 230 pagina's waarin Melvin Kef beschrijft hoe hij obees werd, zijn familie erop reageerde en wat het voor hem betekent in het dagelijks leven.

'*Vetdik* vertelt het verhaal van een dikke jongen met een eetverslaving. In zijn jeugd is de kiem al gelegd. *Vetdik* is geen klaagbede, maar een onderzoek naar de oorzaken die hebben bijgedragen aan de obesitas van de hoofdpersoon. Hoe is hij dik geworden? En wat betekent dat in het leven van alledag? Veel mensen weten niet hoe het is om dik te zijn, laat staan om te weten hoe het is om te leven met zoveel overgewicht dat het ten koste van de gezondheid gaat. *Vetdik* tracht dit taboe bespreekbaar te maken in de vorm van deze autobiografie.' (Boekscout.nl)

Over de schrijver:

Melvin Kef, een dertiger, schrijft normaal onder de schrijversnaam Thaumaus. Hij woont in Zaandam. Hij houdt zich bezig met schrijven, muziek luisteren, films kijken, veel lezen en van het leven genieten. Dit boek schreef hij onder zijn eigen naam, omdat het een persoonlijk verhaal is.

Boekscout.nl: "Sinds ik naar de middelbare school ging, ben ik al dik aan het worden. Na therapieën en diëten is het nog altijd zoeken naar de heilige graal. Mijn sociale leven heeft hier ook erg onder te lijden, met dramatische gevolgen. (...)."

Wat viel op:

Hoe Melvin Kef achtervolgd werd door zijn jeugd, opmerkingen en bejegening in het gezin waar hij opgroeide. Hoe de gezinssituatie zijn obesitas heeft bevorderd. Hoe zeer afvallen niet wil lukken. Hoe klassieke muziek tot steun is.

Citaten:

Pag. 70: Langzamerhand werd op mijn kamer eten een obsessieve troostmiddel. Mijn moeder had haar handenvol aan mijn zusje en mijn broertje, die respectievelijk drie en vijf jaar jonger waren dan mij. Mijn zusje was op de basisschool al een kind met leerachterstand, ze wilde graag meekomen met haar leeftijdsgenoten, maar moest het altijd afleggen.'

Pag.194-195: 'Mijn vader had te druk met werken, verdrietig zijn om de scheiding en het zoeken naar een vriendin. Mijn broertje en ik hadden constant ruzie, al waren er momenten dat er wapenstilstand was. Mijn zusje had daarentegen haar eigen leven en

woonde met haar vriend in een andere plaats. Ik woonde in een omgeving waar ik mij niet prettig voelde, ik zag mijn moeder nooit meer, ik sprak mijn familie ook nooit, omdat die vonden dat ik schuldig was aan de scheiding van mijn ouders. Op het werk liep het steeds minder, ondanks dat ik een vast contract kreeg. Ik loog tegen Bas in de brief dat ik zo goed mijn best deed met afslanken, maar in werkelijkheid ging het steeds slechter, helemaal toen de brief in sloeg als een bom.'

Boekscout.nl: 'Met een hoop gebaar zei ze dat ik ze maar lekker moest gaan opvreten, ook was ik een vieze dikke pad. Mijn vader was kennelijk kalmer, maar het verdriet bij hem was aangrijpend. "Jij kan niet eens een dieet volhouden," zei hij, "ga je schamen, ga je heel diep schamen jongen." Ik greep de chocoladerepen van de grond en vloog de trap op richting mijn kamer. Onderweg kreeg nog een laatste verwensing naar mijn hoofd.

"Je loopt de trap op als een olifant", zei mijn broertje. Op mijn kamer begon ik al jankend alles op te eten. Ik had mijzelf weer voor de gek gehouden. Het interesseerde mij niet eens wat zij beneden van mij dachten, die deden net alsof ze heel begaan waren met mij. Ik was vooral boos op mijzelf, omdat ik een unieke kans liet varen voor een gezond en gelukkig leven. Die chocoladerepen at ik allemaal op, dat bracht mij veel blijdschap. voor even dan. De dagen, de weken en de maanden na deze confrontatie nam het monster in mij weer de macht over.'

Recensies/Extra:

<http://www.worldofcrowdfunding.com/vet>